Conturul unui ochi plin de propria privire

On Iunie 16, 2020

Privește-te bine, așa cum ești, ca într-o oglindă în care te vezi altcineva pe care nimeni nu-l poate copia.

Mă privesc neîncetat într-o oglindă magică, însuflețitoare, plină de recunoștință pentru estetica reflectată de modestia unui chip luminos, blând, îmbietor, atât de firesc încât oricine mi-ar vedea reflexia ar spune că am ceva din aspectul unui trandafir nobil care se înalță deasupra tuturor celor lumești, mai ales în arta simțirii și mijlocirii naturii umane. Sincretismul unei ființe unice angrenează totul din lumea înconjurătoare, chiar și atunci când ea se consideră "măsura tuturor lucrurilor" cuprinsă în frumusețea imediată a unui singur trandafir.

Și mă privesc cu ochi de artist, galant, emblematic, mereu diferit, încât uneori surprind o altă față a aceluiași trandafir prin estetica unui filosof care se apleacă asupra vieții sale ca asupra unui destin străin, căutând conturul care i-ar putea fixa imaginea în nemurire. Iar când totuși dă cu ochii de adevăratul său chip își amintește că a trăit în alte vieți aceeași criză identitară. E ușor pentru un artist să trăiască o lume divină într-o dimensiune a tuturor frumuseților naturii.

Glasuri tot mai insistente îmi sună în minte, comori fără sfârșit îmi umplu imaginația, o descărcare a sentimentului de admirație pentru frumos se produce în culori vii pe pânza moale a unui șevalet antic. Din nou, simt mângâierea unui vis care își creează realitatea în oglinda destinelor încrucișate la răspântia dintre moarte și mântuire, dintre nemurire și iluminare, fiind străbătut de dorința de a avea tot ce e mai bun din ambele lumi, cea artistică și științifică, cea privată și cea publică.

În acest fel îmi asigur reflexia în oglindă, prin asociere cu un rod al naturii. Uneori este mai bine să te introduci imaginar în lumea plină de secrete a unui trandafir, cu generozitatea unei gazde care reușește să-și depășească propriile așteptări, încât visul care te apropie de un destin înălțător să devină realitate în planul reflexiei unei conexiuni aparte cu pulsul naturii, cu energia ei, cu simplitatea ei, cu conștiința ei.

Leadership: Creația pe care o experimentezi în mod concret facilitează înțelegerea profundă a unei stări și a unei viziuni care transcende realitatea, aproape imposibil de definit din perspectiva unei singure forme de expresie artistică?

Arta deschide o fereastră spectaculoasă spre acea realitate în care viața nu se rezumă la "a supraviețui", ci la încercarea de a fi diferit, ceva plin de multe semnificații spirituale, fiind mai mult decât un simplu impuls artistic primitiv. Dacă aș putea vedea în mod clar miracolul unei manifestări artistice de nivel vizual, sub delicatețea și modestia unui chip luminos, într-o compoziție capabilă să treacă testul timpului, întreaga mea viață ar deveni o mărturisire de credință din ansamblul stărilor sufletești care se împlinesc numai pe suprafața pânzei pictate cu multă măiestrie.

Artistul sunt eu, iar trandafirul este omagiul artistului adus înaltului idealism al creației lui literare. Cu privirea ațintită spre obiectivitatea viguroasă a unei ființe care este în același timp trup și suflet, desfășurată înaintea unei lumi mult mai măreț, cu generozitatea simplă cu care trandafirul continuă să mă facă părtaș la înălțimi divine, îmi iau răgazul de a mă autodefini prin termenul *Mainshiryerra* , drept promisiunea unei fericiri pur imaginare, iluzorii.

O singură formă artistică îmi definește arta și personalitatea: revelația unei existențe ce depășește corporalitatea și materialul. Sunt un artist ori de câte ori mă preschimb într-un trandafir, delicat și înălțător ca un gând bun adresat visului de a fi cât mai natural în trăire și în simțire. Abia atunci mi se par relevante cuvintele scriitoarei Simona Popescu, care spunea în romanul "Juventus":

"Aș fi vrut să scriu despre vârstele de-atâtea feluri prin care am trecut până acum fără să-mi dau seama, despre cele ce ne apropie sau ne despart de ceea ce suntem; despre neputința de-a vorbi despre tine însuți ca despre o ființă unitară, despre oroarea că-n orice timp prezent nu ești, de fapt, decât un intermediar, un precursor; despre dezgustătoarea idee că vei ajunge odată să fii propria ta rudă îndepărtată; despre umilința de a nu ști cine ești și ce vei fi; și despre groaza că ai putea ști ce ești și ce vei fi și până cât îți este dat a trăi."

Leadership: Poți să te privești într-o oglindă și să te recunoști în moduri complet noi de a fi, în urma formulării unei noi viziuni despre artă și creație care poate fi transmisă mai departe?

Altfel sunt artiștii, ca niște ancore obligatorii de acostare la realitatea lucrurilor reflectate într-o altă dimensiune a existenței unde Dumnezeu, nesfârșitul creator al tuturor lucrurilor, este oglindit ca fiind destinul unei arte înălțătoare exprimată sub forma unui gând transpus în planul naturii. Ei își revendică dreptul de a trăi liber, în pace, tot mai distinct, numărul altor lumi și Universuri, cu atât mai mult cât nivelul spiritualității care le unește visurile, idealurile, destinele, se determină prin enumerarea unor comparații cu valoare metaforică care alcătuiesc portretul „poetic" al unei opere literare.

Când scriu aceste rânduri atât de delectante, receptive la frumos, la poezia unei lumi calme și sublime care se înscrie în universul unei picturi capabile să vorbească sufletului într-un limbaj universal, sunt cuprins de emoția pe care o încearcă alături de mine trandafirul "Double Delight" - evoluat într-o entitate de vibrație reflexivă numită "Neputința de a fi un fapt oarecare".

Artistul este mai mult decât un om, mai mult decât un tărâm oarecare, mai mult decât un rod al naturii, este carapacea unui suflet eliberat de patimi, scufundat în taina unei lumi imaginare.

Oare cât de mult știe trandafirul despre mine, despre mine pus între ceilalți oameni, despre mine cel ce sunt altcineva atunci când sunt înconjurat de culori; despre mine, același eu în altă lume, mult mai fantastică decât ar putea inspira orice imaginație? Şi dacă el mi-ar cunoaște trecutul, comparându-mă cu trecutul lumii întregi, cu istoria unei lumi care se repetă, cu lumea unei ființe atipice care este totodată una cu Dumnezeu în deplinătatea atributelor sale, ar putea oare el să se recunoască în mine drept un Creator al unei picturi liniștite, echilibrate?

Dragă cititorule. Dacă se întâmplă să întâlnești un trandafir care îți zâmbește exact ca într-o oglindă în care te poți vedea pe tine însuți, zâmbește-i și tu lui la fel ca atunci când te privești pe tine însuți în ipostaza unui artist care se hrănește cu euforia creației. Viziunea mea este o imagine proiectată în viitor a modului în care va arăta lumea mea, apropiată de acea lume a spiritului care trăiește în toate și în orice din jur.

Leadershipul trebuie să fie receptat ca o oglindă în care te uiți cu maximum de sinceritate la tine însuți, ceea ce vezi fiind realitatea unei transformări de vis, subordonată unei viziuni care decupează în planul lumii o perspectivă singulară: opera unui Creator Absolut.

Conturul unui ochi plin de propria privire poate fi considerat complet atunci când este

realizat de un artist al cărui destin întrupează spiritul și esența unui trandafir surprins într-un moment de căutare a frumosului în orice fragment de viață ieșit din sânul naturii.

Source: https://neculaifantanaru.com/conturul-unui-ochi-plin-de-propria-privire.html